

Arrest

nr. 75 793 van 27 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van X en X en X en X, die verklaren van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 december 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 24 oktober 2011 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die *loco* advocaat S. BRACKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 oktober 2008 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 30 januari 2009 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 4 februari 2009 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen ontvankelijk verklaard.

Op 4 maart 2009 actualiseren verzoekers de medische aanvraag aan de hand van een gedetailleerd medisch attest d.d. 19 februari 2009.

Op 30 september 2009 dienen verzoekers ter aanvulling van hun regularisatieaanvragen het 'typeformulier' in en vragen de toepassing van het criterium "ononderbroken verblijf van 5 jaar + duurzame lokale verankering in België".

Op 24 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen ongegrond wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 3 november 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.10.2008 werd ingediend door:

A., B. (RR: 000)

geboren te Yaounde op 12.08.1973

+ echtgenote: E., H. A. (R.R: 000)

Geboren te M. op 20/11/1977

+ (...)

Nationaliteit: Kameroen

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 04.02.2009, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Er worden medische elementen aangehaald voor A., B.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde: "Gezien het gebrek aan informatie over de evolutie van de aandoening na februari 2009, laten de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften niet toe het risico in de zin van Art 9ter §1 te bevestigen."

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partijen hebben bij aangetekend schrijven van 22 december 2011 aanvullende stukken aan de griffie van de Raad toegestuurd.

Ambtshalve stelt de Raad vast dat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van inquisitoriale aard is. Bijgevolg kan enkel met de in de procedureregeling voorziene procedurestukken rekening worden gehouden. Niet in het procedurereglement voorziene stukken, zoals *in casu* de aanvullende stukken van 22 december 2011, worden om die reden uit de debatten geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enig middel voeren verzoekers de schending aan van de motiveringsplicht voorzien in de wet van 29 juli 1991, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“Verweerster nam een negatieve beslissing en liet zich daarbij leiden door het feit dat er volgens haar arts-adviseur geen informatie voorlag over de evolutie van de aandoening van eerste verzoeker na februari 2009;

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat verweerster geen rekening heeft gehouden met al de stukken die haar werden toegestuurd;

Per aangetekend schrijven dd. 30.09.2009 hebben verzoekers immers o.a. hun aanvraag 9ter vervuldigd op basis van de instructie van de regering van 19.07.2009 i.v.m. regularisatiecriteria tussen 15.09.2009 en 15.12.2009;

Verzoekers voegden daarbij een attest dd. 22.07.2009 van FOD Sociale Zekerheid Directiegeneraal Personen met een handicap waaruit kon worden afgeleid dat hij minstens 66% werkongeschikt was tot 31.12.2010 (stuk 3);

Het is dan ook duidelijk dat verweerster niet zorgvuldig is geweest bij de behandeling van dit dossier omdat voormeld attest niet werd meegedeeld aan haar arts-adviseur;

Haar motivering is op basis daarvan bovendien gebrekkig;

Ingevolge dat stuk had de arts-adviseur kunnen vaststellen dat eerste verzoeker te kampen heeft met een blijvende handicap dewelke uiteraard medische opvolging vereist;

De blijvende handicap wordt bevestigd door een attest dd. 19.10.2011 van Dr. C.V.I. (stuk 4) :

" Dhr. A; B; heeft volgende letsels opgelopen ten gevolge van een ongeval op 31/08/2008 :

-Fractuur van tibia en fibula re, behandeld met osteosynthese. Er trad slechte heling op met een pseudarthrose thv tibia en fibula als gevolg.

-Complexe fractuur van de calcaneus li, behandeld met osteosynthese.

-Frequente lage rugpijn.

Door de blijvende letsels heeft hij gangmoeilijkheden : hij mankt, heeft pijn, en stapt met één kruk.

Hierdoor is hij sterk beperkt in zijn mogelijkheden:

-Hij kan niet ver stappen

-Hij kan geen boodschappen doen

-Hij kan niet blijven staan in de keuken om een maaltijd te bereiden

-Hij heeft moeite met zich te kleden en te wassen

-Hij kan geen zwaardere huishoudelijke taken verrichten

-Hij kan geen onderhoudswerken uitvoeren in zijn woning

De situatie is blijvend. Er is geen verbetering te verwachten. "

Verweerster beschikte dusdanig over voldoende info om het risico in de zin van art. 9ter §1 te onderzoeken; Door niet op die wijzen te handelen werd art. 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geschonden;

Tevens merken verzoekers op het niet onlogisch is dat geen bijkomende stukken meer worden voorgelegd indien de situatie niet echt verbeterd;

Indien de arts-adviseur van verweerster twijfel heeft over de medische situatie van de aanvrager of er bepaalde zaken onduidelijk zijn, kan hij de aanvrager oproepen;

Tot slot het was een gekend gegeven voor de arts-adviseur dat bij eerste verzoeker osteosynthesemateriaal was geplaatst en had men in rekening dienen te brengen dat dit materiaal een medische opvolging vereist;

Verzoekers kunnen enkel concluderen dat er geen grondige studie van de voorhanden zijnde medische stukken werd uitgevoerd en de gevolgen van de gekende medische problemen werd niet beoordeeld;

Dit alles getuigt niet van behoorlijk bestuur;"

3.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in

kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat op basis van de beschikbare medische gegevens de arts-adviseur stelt dat *"gezien het gebrek aan informatie over de evolutie van de aandoening na februari 2009, laten de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften niet toe het risico in de zin van Art 9ter §1 te bevestigen"*. Hierbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar het verslag dat in gesloten omslag wordt bijgevoegd. Verweerder motiveert dat er bijgevolg geen bewijs aanwezig is dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar betrokkenen gewoonlijk verblijven (Kameroen) een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG of op artikel 3 van het EVRM.

Uit het verzoekschrift blijkt ook dat verzoekers deze motieven kennen, zodat de formele motiveringsplicht niet werd geschonden. Verzoekers betwisten de motivering en verwijzen naar het aangetekend schrijven van 30 september 2009 waarbij zij een attest van 22 juli 2009 van de FOD Sociale Zekerheid Directie-generaal Personen met een handicap voegden en waaruit blijkt dat betrokkene tot 31 december 2010 voor minstens 66% werkongeschikt is verklaard. Zij verwijzen tevens naar een attest van 19 oktober 2011 van Dr. V.I. waarin de blijvende handicap van betrokkene wordt geattesteerd.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat een ambtenaar-geneesheer de verschillende medische attesten onderzocht die door verzoeker bij zijn aanvraag om op grond van medische redenen tot een verblijf gemachtigd te worden, werden gevoegd. Aan de arts-adviseur zijn de volgende medische attesten overgemaakt: attesten op datum van september 2008 en 3 september 2008 van Dr. T.; een medisch attest van 13 oktober 2008 van Dr. A. en een medisch attest van 19 februari 2009 van Dr. H. De arts-adviseur stelt aan de hand van deze stukken vast dat betrokkene een tijd gehospitaliseerd was en dat de revalidatie 6 maanden tot een jaar kon duren. Hij concludeert dat door het gebrek aan

informatie over de evolutie van de aandoening na februari 2009 hij het risico in de zin van artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet niet kan bevestigen.

Waar verzoekers verwijzen naar een attest van 19 oktober 2011 van Dr. V.I. blijkt het administratief dossier dit stuk niet te bevat. Verzoekers laten in hun verzoekschrift na aan te tonen dat zij voormeld attest wel degelijk hebben overgemaakt aan verweerder. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van het tot stand komen van de bestreden beslissing geen rekening houden met het attest dat verzoekers voor het eerst bij hun verzoekschrift voegen. Dit stuk kan niet dienstig worden aangevoerd.

Verzoekers verwijzen tevens naar de aanvulling van hun regularisatieaanvraag op 30 september 2009. Uit de aangetekende zending blijkt dat zij betogen *“binnen de nieuwe regularisatievoorwaarde van toepassing tussen 15.09.2009 en 15.12.2009”* te vallen. Zij wensen beroep te doen op het criterium *“ononderbroken verblijf van 5 jaar + duurzame lokale verankering in België.”* Ter aanvulling van hun regularisatieaanvragen dienen verzoekers het typeformulier en bijkomende stukken in. Zij verwijzen hierbij naar de medische problematiek van eerste verzoeker en het bijgevoegde attest van arbeidsongeschiktheid.

Waar verzoekers thans verwijzen naar het attest van arbeidsongeschiktheid van 22 juli 2009, stelt de Raad vast dat dit attest niet is ingediend ter aanvulling van hun medische aanvraag doch wel in het kader van de ‘nieuwe regularisatievoorwaarden van toepassing tussen 15.09.2009 en 15.12.2009’. Waar verzoekers de uitdrukkelijke toepassing vragen van het criterium ‘ononderbroken verblijf van 5 jaar en duurzame lokale verankering’ en bijgevolg in het raam van de aanvraag met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet verwijzen naar het attest van arbeidsongeschiktheid, tonen zij niet aan dat het voormeld attest in het raam van de aanvraag met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zou zijn ingediend. Het kan verweerder bezwaarlijk worden verweten geen rekening te hebben gehouden met het attest van 22 juli 2009 dat enkel in het raam van de aanvraag met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voor beoordeling is voorgelegd aan verweerder. In het kader van de wederkerige zorgvuldigheidsplicht komt het aan verzoeker toe om verweerder volledig en nauwkeurig in te lichten betreffende de nuttige gegevens ter ondersteuning van de aanvraag met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend.

De arts-adviseur stelt in zijn advies aan de hand van de voorgelegde medische attesten vast dat betrokkene een tijd gehospitaliseerd werd en dat de revalidatie 6 maanden tot een jaar kon duren. Verder stelt de arts-adviseur, in overeenstemming met de stukken van het administratief dossier, vast dat het medisch dossier geen verdere elementen in verband met de evolutie van de aandoening bevat. De arts-adviseur concludeert op kennelijk redelijke wijze dat *“gezien het gebrek aan informatie over de evolutie van de aandoening na februari 2009, laten de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften niet toe het risico in de zin van Art 9ter §1 te bevestigen.”* Waar verzoekers betogen dat het *“niet onlogisch is dat geen bijkomende stukken meer worden voorgelegd indien de situatie niet echt verbeterd”*, tonen zij niet aan dat de conclusie van de arts-adviseur kennelijk onredelijk is. Geen enkele bepaling verplicht voorts de arts-adviseur om zelf over te gaan tot een medisch onderzoek, zoals verzoekers lijken te suggereren.

Verzoekers tonen met hun betoog niet aan dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze tot zijn conclusie is gekomen. Een schending van artikel 9ter, de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheids- en redelijkheidsplicht wordt niet aangetoond

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN